

~~F. VIII. 57.~~

EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
VITEBERG.

NA 305.

SIGNAT. cl̄is̄ccccxiii.

n. r.

Elo.
con-
nisi
s. s.
non
mos
11110
mi.
un.
quā.
sal.
im.
tor,
nce.
ccl.
e sa.
in.

AUGUSTISSIMUS THALAMUS,
POTENTISSIMI POLO-
NORUM SVEGORUMQUE
REGIS,

VLADISLAI IV.

ET

EXCELSISSIMÆ AVSTRIÆ ARCHIDUCIS,
CÆCILIAE RENATAE,
PROPOSITVS

Valentino Thilme

REGIOMONTI

Literis Paschalis Mensisij, 1643.

VIRIS
MAGNIFICIS, GENEROSIS. NOBILIS-
SIMIS ATQVE STRENUIS:

DN. JOHANNI EBERHARDO
A Tettau/ Provinciali Magistro,

DN. BERNHARDO A Königseck/
Supremo Burggravio,

DN. FABIANO ab Ostau/
Cancellario,

DN. AHASVERO A Brandt/
Supremo Mareschallo,

Supremi in Borussia Regiminis Consilia-
riis Eminentissimis,

Dominis ac Patronis suis summè
suspiciendis.

VIRI
MAGNIFICI, GENE-
ROSI, NOBILISSIMI, ATQVE
STRENI.

Clientum Romanorum inter alia, & hoc
erga Patronos, officium erat, ut Patro-
cini beneficiis celebraturi, publicas statuas
erigerent, atq; collocarent. Quod dum co-
gito, juxtaq; summa illa, quibus hucusq; res me-
as ornastis benefacta aestimo. ferio aoleo, tam
arctè fortunas meas constrictas, ut sumptuo-
so apparatu eadem venerari non liceat. Neq;
enim, dum reulas meas excutio omnes, quic-
quam, quod Vobis, MAGNIFICI DOMINI,
offerre poteram, præter chartulas, occurre-
bat aliud, proindeq; si eadem tantum munus
absolvere possent, tentans, presentes inclyti
Vestri Nominis honori dedicavi. Sed bene est:
Novit optimè instructus animus vester, & so-
lennem bonis mentibus, & gratisimum sum-
mis capitibus, hunc, qui chartâ ministrâ per-
agitur, fuisse cultum. Ista enim, quia, quod
poterant, agebant, debita gratitudinis tenu-
em potius, quàm nullum, testem dare male-
bant: Hæc verò, quia abundè fortunarum

* 2

domi

domi obtinebant, non requirebant aliena
augmenta, quibus sufficiebat, ab oblivione
nominis sui, calamo chartâq; præconibus,
vindicare memoriam. Id proinde cum &
ego unicum hâc vice intenderim, tum longè
felicissime executus videor, **AUGUSTISSI-**
MO, quod præsentis pagella exhibent, **AR-**
GUMENTO.

MAGNI enim **VLADISLAI,** **REGUM**
SUMMI, **AC EXCELSISSIMÆ CÆCILIAE**
RENATÆ, auspiciatissimum thalamum, quan-
tâ solennitate, quo applausu inter Musas ple-
riq; Vestrum, **MAGNIFICI DOMINI,** qui
jam tum clavo patriæ divinitus erant admo-
ti, celebrârunt, Academici parietes adhuc te-
stantur: quâ verò fide ac devotione Tanto-
rum Caputum sublimitatem, adhuc colatis
Omnes, publicè constat. Nec proinde ingra-
tum esse poterit, quod tam charum semel
fuit. Sed & quid ad memoria eternitatem
augustius esset, quàm tam **AUGUSTISSIMO-**
RUM CAPITUM gloria? cujus subjectissi-
mam venerationem, dum sub Vestris, **MA-**
GNIFICI DOMINI, Nominibus orbi propo-
no, verè videtur manumentum ære perenni-

us, quod omnibus aetatibus, & sanctissimam
vestram erga SERENISSIMAM MAJESTA-
TEM fidem, & purissimum erga bonas men-
tes atq; literas affectum, clarissimè testabitur.

Vos modo, MAGNIFICI AC GENEROSI
DOMINI, prout non soletis despicienti oculo
THILONEM intueri, sic serena mente hoc
etiam, quicquid muneris est, accipite, ac, quod
unicè voveo, inter inoffensam plurimorum
annorum, cum patriæ incremento, felicitate
videntes ne dedignemini vestro affectu
res atq; fortunas

M. G. N. S. D. V.

obsequentissimū
clientis.

Dabantur è Mu-

seo. 1643.

3. Junij.

Pal. Thilonis.

INVI.

Invitatio Auditorum.

QVanto studio, quantaq; devotione
omnis Borusforū Provincia, ac quæ-
cunq; ei cognatione adhæret gens, DIVI-
NUM PACIS DONUM veneretur, iterum
publica solennitate testatur, quâ religio-
sissimo jubilo DEI MISERATORIS boni-
tatem, inter tot amplissimarum gentium
ruinas, vastitates ac everfiones, Borusæ
calamitatis misertam, ac tranquillissima
præter spem Halcyonia largitam prædi-
cat atq; canit. Tuum certè, æterne SO-
SPITATOR, ac juvandis hominibus sem-
per mirifice, munus est, quo concitatas
mentes sedâsti, ac omnipotente nutu ad
tâm salutaria consilia flexisti; hinc quoq;
te hymnus, te laus decet, ac offeretur tibi
etiã perennaturâ religione. Verùm enim-
verò dum hæc inter Ecclesiæ sacra agitis,
DEO devotæ mentes, & illud cogitate, quid
laudis, quid venerationis INVICTISSIMO
AC AUGUSTISSIMO POLONORUM
SVECORUMq; REGI VLADISLAO IV.
PACIFICO, PATRI PATRIÆ SEMP. FEL.
&c. &c. debeatis, quo divinisimo organo
res hæc omnis tâm saluberrima, tam exo-
ptata,

ptata peracta est. Equidem prima felicitatis pars est DEO AMICO, ast proxima huic REGE PACIFICO ac CLEMENTE uti. Hinc quemadmodum communis cum Deitate virtus est, plurimos ab exitio vindictos servare: ita partem divinæ gloriæ capiunt, ista qui præstant, terrarum potentes REGES. Sed in hoc quoque non segnior, quam in divino numine colendo, unquam visa est patria, dum quicquid à tenuitate suâ cultus, venerationis, servitorum proficisci potuit, id omne EI SUPREMÆ INTER HOMINES MAJESTATI, cui post DEUM UNI, quicquid potest, debet, sacravit. Ac hoc quidem cum semper, tum præsertim hoc ipso tempore, sub AUGUSTISSIMI THALAMI (quod Deus bene vertat) AUSPICIA conatur, dum quicquid votorum concipi potest, ejusdem felicissimo incremento impeditur. Hinc instar lucidissimæ flammæ passim porumpit devotissimus affectus, quo ex hoc fecundissimo fonte plurimum felicitatis ad se quoque derivatum iri ominatur. Nunc itaque quid mirum, si & MUSAS ACADEMICAS eam TUTELARIS SUI OPTIMI MAXIMI felicitas afficiat, easque ad solennia concipi-

enda vota animatas in publicum protrahat? Non heri hodieq; natæ pro auspiciis thalamis *εὐφροσύαι*, maximè quorum felicitas publicæ prosperitatis fecundissima mater est. Agite ergò **MÆCENATES, PATRES ac CIVES ACADEMICI**, Fautores ac Amici colendi, dilecti, quam futuro 16. Septembris die, **ACCLAMATIONEM GRATULATORIAM**, Augustissimo thalamo dicendam constitui, adire, ac horam unam alteramq; pomeridianam eidem commodare, ne, quæso, pigeat. Nihil agemus aliud, quàm ut tribus orationib⁹ felicitatē harum Nuptiarum Regiarum demonstrē, ac proinde nobis ipsis futuræ felicitatis certissimam spem faciam⁹. Hic non dubito, ultro id debito **SACRÆ REGIÆ MAJESTATI** cultui à vobis concessum iri, quod facilimè antea **MUSARUM AMORI** tribuistis. Sed & hæ ipsæ nunquā cessabunt, prout cœperunt, omnibus obsequiis ac laudibus Dominationes vestras colere, ipsarumq; inter undiq; imminentem barbariem fidissimum patrocinium prædicare. Ita vos omnes æternâ felicitate celestis favor sospitet! R. P. 12. Sept. 1637. Ipsâ Eucharistias Borussiae solennitate,

Præloquium.

ILLVSTRIS, GENE-
ROSE, NOBILISSIME, DN.
REGENS AC BURGGRABIE SUPRE-
ME; MAGNIFICE DN. RECTOR;
NOBILISSIME AC STRENUE DNE:
CONSILIARIE PROVINCIALIS, ET
CAPITANEE; SPECTABILES DNN.
DECANI, VIRI ADMODUM REVE-
RENDI, EXCELLENTISSIMI, EX-
PERIENTISSIMI, CLARISSIMI, AM-
PLISSIMI, PRUDENTISSIMI, SPE-
CTATISSIMI, HOSPITES OMNIUM
ORDINUM HONORATISSIMI,
UT ET NOBILISSIMI DNN.
STUDIOSI.

AUSPICATISSIMUM THALAMUM,
QVEM AUGUSTISSIMA CAPITA
*ineunt, aeterno faxit Deus, suo, suo-
rumq; bono, celebraturi, ac fausta quaq;
precaturo adsumus, cui dum Magnifica Ve-
stra Dominationes presentiam suam com-
modant, novo teste, quâ in GLORIOSIS-
SIMUM*

SIMUM REGEM, devotione sint, compro-
bant. Equidem devictis hostibus, civi-
bus servatis, pace undiq; partâ, id uxum
MAXIMO SUO REGI precabatur omnis
populus, ut & ipse, quam alijs paraverat,
jucundissimè frueretur quiete, ac, quem
securum tot civibus, thalami honorem
prastiteras, ipse feliciter possideret. Nunc
itaq; immortalis DEI aternâ providentiâ
tanto munere beatum, qui non prosequen-
tentur omnium gratulationes atq; iubila?
Testantur id varia variorum instituta,
dum quisq; quantum potest, decens signum
cultus exhibet. Hinc ludis equestribus,
Theatralibus pompis, munerum divitiis,
laus applausibus, Fescenninis joci, tanti
diei solennior festivitas passim existit. In-
ter ea Nuptialia Musa nostra recordaban-
tur MAGNUM SOSPITATOREM AU-
GUSTISSIMUM SPONSUM, cuius auspi-
cijs huc usq; starent; recordabantur CHA-
RITUM ATQUE GRATIARUM DECUS,
EXCELSISSIMAM SPONSAM, ac tam
felici connubio TANTUM PAR jungi gau-
debant. Et ita latitio affectus, ut agrè
com-

comprimatur, ac facile prorumpat, ac in
quosvis passim diffundatur. Dant pro-
inde ejusdem & ista hunc testem, ac lin-
guam interprete, quae intus condebantur,
depromunt. Vos itaque quicumque adestis, id
imprimis agere volo, quod Musae jubent,
frontem explicare, letari, ac plaudere.
Laetitia datores Deos nuptiis peragendis
vocabant prisci, excludebant Erinnin, ac
quicumque tristitia assueverat. Scilicet non
convenit, quod felicitatis principium pu-
tatur, tristi auspiciari exordio. Id vero
quam maxime omnium nos deceat, jam
patebit, ubi optatissimam, ex TAM ALL-
GUSTO THALAMO, felicitatem ad nos
derivandam, clarius expressam percepe-
ritis. Favete modo linguis, ac, quod in-
ter publica gaudia, cum omnibus, Musas
agere videtis, tanto bono vestro gaudete.

Huc referatur Ode I.

Eam sequitur

A 2

ORA.

ORATIO I.

In qua,

ALBERTUS THEODORICUS Fröbner
Nob. Bor. Auspiciatissimi Thalami fe-
licitatem demonstrat, ab Augu-
stissimo Conjugum
pari.

Hinc ergò, quod unum post
oppressam Heroicâ virtute
barbariem, & fugatam, Di-
vini Numinis, ac Pacifici He-
rois nostri auspiciis, Patriæ
caliginem, felicitati nostræ
deesse videbatur, Altissimi clementia felices
possidemus. Dum propitiis fatis, SERENIS-
SIMI AC INVICTISSIMI VLADISLAI IV.
POLONORUM REGIS, MAGNI DUCIS
LITHUANIÆ, RUSSIÆ, PRUSSIÆ, MA-
SOVIÆ, SAMOGITIÆ, LIVONIÆ, SMO-
LENSKIÆ, SEVERIÆ, ZARNICOWIÆQ;
NEC NON SVECORUM, GOTHORUM
VANDALORUMQ; HÆREDITARII RE-
GIS &c. &c. &c. P. P. S. F. AUGUSTISSI-
MUM THALAMUM intrat INVICTIS-
SIMI AC POTENTISSIMI D. FERDINAN-
DI II. ROM. IMP. S. A. B. R. N. SERENIS-
SIMA

SIMA ATQ; EXCELSISSIMA FILIA
PRINCEPS AC DNA. DNA. CÆCILIA RE-
NATA, ARCHIDUX AUSTRIÆ, DUX
BURGUNDIÆ, LOTHARINGIÆ, BRA-
BANTIÆ, STIRIÆ, CARINTHIÆ, CAR-
NIOLÆ ET WIRTEMBERGÆ: COMES
FLANDRIÆ, HABSPURGI, TIROLIS,
ARTHESIÆ, HANNONIÆ, HOLLANDIÆ,
SELANDIÆ, NAMURCI, ZUTPHANIÆ,
&c. &c. &c. eiq; individuâ vitæ consuetudi-
ne sociatur. O summum negotium, quô,
quod MAGNI VLADISLAI SERENISSIMA
FAMILIA perpetuitatem nanciscatur, Dei
clementiâ immortalitatem donante Naturæ,
terra ipsa futuram felicissimæ prolis prote-
ctionem considerans, gratulari videtur ac
Thalassi speciem exhibere! O felicem hunc
diem, ac omnigeni boni verè fontem! Ve-
neretur eum fera posteritas, nec unquam
apud nos intercidad tanti operis cœlitus ador-
nati memoria. Non hic, quod ab aliis fieri
solet, vastam mundi fabricam, ad lætum hu-
jus felicitatis cultum ac solenne AUGUSTI
HUIUS CONNUBII præconium evoco; Vos
saltem, meæ Musæ, si non desitis Illustri so-
lennitati, res omnis conficietur: Neq; in eo
graves fore vos puto, quod & INVICTE
SPON.

SPONSI VIRTUS, & SERENISSIMÆ
SPONSÆ HEROICA INDOLES EXIGIT.

(*Interpellabantur hac ipsa Odâ II.
quæ huc referendâ.*)

Sed quid? Sentio totum Parnasum se de-
mittere, ac condignas laudes AUGUSTISSI-
MO HUIC CONNUBIO accinere. O factum,
meæ Musæ, æternis laudibus celebrandum!
O miram Apollinis Patris promptitudinem!
Scilicet jam uberiùs patebit REGALIS HU-
JUS CONNUBII splendor, dum vestris arti-
bus coli cœpit. Eja & nos, ad quos tanti bo-
ni non minima pars redundavit, commune
gaudium exponamus, ac unâ voce gratule-
mur SERENISSIMIS NUPTIIS. Sacrorum
festivitates Plataënsibus olim hoc mense so-
lennes erant, quibus Magnanimi Pausaniæ,
adversus Persas feliciter præliantis, nomen
gratâ mente recolebant, teste Nobili Chæro-
nensi Philosopho. Nobis tanti operis memo-
riam celebrare, & hâc die, omnia fausta pre-
cari convenit, quâ post Martios triumphos
vero amore AUGUSTUS resplendet, INVI-
CTISSIMUS ULADISLAUS IV. Et insti-
tutum quidem est, æterno vestro honori, MA-
GNE ULADISLAE, hoc sacrum, sed quod
tenui apparatu adornatum, rei magnitudi-
nem

nem vix assequuntur. Dabis hoc, INVICTE
HEROS, tenui menti, præ tanto Majestatis
fulgore hærenti, ac, quod unum optamus,
concedes saltem id coli à nobis, devotissimo
cultu. Quod quidem quantâ cura agat hæc
Patria, testatur communis omnium vox, quâ
uno ore proclamant, nunquam felicius, nun-
quam optatius, ullos conjuges convenisse.
Non hic felicitatis summam in vulgaribus
omnis conjugij requisitis ponam: nec qui vul-
gi mos, solam ineundi conjugij spectatam
æqualitatem, utramq; in eo facere paginam
asseram. Illud tamen, quod certissimum est,
etiam me tacente, colligitur, infelicia esse
omnia, nihilq;, quàm præsentissimum peri-
culum, præ foribus esse, nisi conjugum æqua-
litas, æquabile reddat conjugium. Amici-
tiam aliàs omnem ea sola firmam reddit ac
stabilem; quidni & eam, Divini & humani
juris fœdere arctissimo initam, firmissimam
efficiat? Vincula ex æquali commissura, vi-
res demum accipere, eaq; deficiente nulli
usui esse, notum. Idem in hoc arctissimo
conjugij vinculo, quod si non æqualis conju-
gum consensus absolvat, infelix existit con-
jugium. Loquuntur id Exempla: Edoardi
IV. Angliæ, Petri Arragonum Regis, Hero-
dis, aliorumq;, qui, infelici hac in re successu

usi, documento jam sunt posteris, verum esse
illud Poëtæ :

Si qua voles aptè nubere, nube pari.

Verum enimvero, si hæc, extra ullam du-
bitationis aleam hic posita, **AUGUSTISSI-
MO HUIC CONNUBIO** applicavero, utut
maximam felicitatis partem absolutura sint;
tamen, cum majora in potentium connubiis
requirantur, vereor, ne rei parvitate, in **MA-
JESTATEM AUGUSTISSIMAM** peccem.
Neq; hic, dum ad Augusta Potentium con-
nubiorum requisita accingimur, multum mo-
ræ iterum injicient, quæ vulgo summè com-
mendantur, ac de quibus hic nõ dubitandum,
ubi mentes non Charitum, sed Divinior men-
tis cura finxit, quæq; inter **EXCELSISSIMA-
RUM VIRTUTUM** amœnitates, quæ vel so-
læ prosperrimam felicitatem absolvunt, na-
tæ & educatæ, perfectissimâ morum con-
cinnitate, ita pectus suum ornarunt, ut ubiq;
absolutum sui sexus exemplum præbeant.
Ac in **SERENISSIMÆ SPONSÆ** laudibus
prolixior qui sim, cum solum ejusdem **FAU-
STUM NOMEN** omnes virtutes ambitu suo
complectatur? Occurrit hic Romana Cæcilia
Cæcilia, quæ virtuosè actæ vitæ, indolisq;
singularis celebritate ita claruit, ut semper
novis nuptis imitanda olim proponeretur, an-
tiquo

tiquo more dicere jubente: *Ubi tu Cajus,*
Ego Caia. Quam exactius hoc SERENIS-
SIMÆ SPONSÆ convenit, quæ si non Caja,
aut CÆCILIA RENATA majori omine dici-
tur, dum cœlitus ditata, quicquid unquam in
fæminino sexu laudabile requiritur, solo no-
mine tenere videtur? Fit imposterus, SE-
RENISSIMA PRINCEPS, æterna hæc Tua
laus, quâ majori, quam Romanæ Cæciliæ
progressu, perfectum muliebris sexus exem-
plum audiet, ac omnia conjugalis felicitatis
requisita solum absolvet Augustissimum No-
men CÆCILIÆ RENATÆ. Alia dicerem,
nisi, quæ cum omnia Magnatum connubia
felicia, tum hoc æternum quoq; reddunt, cum
splendore sanguinis, conjuncta affinitatis
potentia, videnda essent. Conjugij etenim
summa in Republ. utilitas, ut jam olim D.
Augustum movit, quò L. Juliam de Maritan-
dis ordinibus ferret; ita SERENISSIMI RE-
GIS NOSTRI pectus eò duxit, ut sanctissi-
mum hoc fœdus iniens, immortale nomen,
velut per traducem, posteris traderet, & fe-
lectâ sibi è GLORIOSISSIMA DOMO TO-
RI SOCIA, utrumq; celsissimarum familia-
rum decus conjungeret. Quod sanè, quo or-
dine hic tractem, dubito, cum pari splendore

A 5

utrumq;

utrumq; refulgeat? Ac DOMVS AVSTRIA-
CÆ quidem Celsitudinem, ejusq; non æquan-
dam potentiam, verbis quis explicet? Illud
unum invictæ ejus potentiæ fidem faceret,
quod ex eâdem tot imperio nostro prodierint
capita, quot nunquam ex aliâ. Res certè
admiranda, & quæ omnem historiam supe-
rat, EX VNA AVSTRIACA STIRPE XII.
IMPERATORES, (hodie XIII. numeramus,)
Christiano orbi affulsisse. Quid in omni retrò
Principum serie simile? Eat jam sagacissima
mens, quicquid veteris Historiæ huc applicari
possit, æstimet, &, quo censu sit, decernat.
Nunquam sanè mihi in unâ stirpe tot sublimia
imperia, tot diademata, tot sceptrâ, unquam
ostender. Iterum dico mirabile, &, ut
Magni viri verbis exprimam, quid nisi tacita
à Deo vox, & testimonium, datam hanc fa-
miliam & è cœlo demissam esse in terras, ad
imperia terrarum? Solam hanc COR ET CLY-
PEVM SACRI ROMANI IMPERII, D. FRI-
DERICVS IMPERATOR nuncupavit, quæ
maximè Turcicæ tyrannidis retinaculum ex-
istit.

*O verè famosa domus! cui totus abortus
Solis ad occasus mundus substernitur*

AUTAS,

QUAM

*Quam qui novit, amat; qui non nove-
re, verentur.*

*Cujus in auditu confusis mentibus hostes
Tabescunt; contraq; nihil se posse fa-
tentur.*

Atq; hæc antiqua virtus, cum multos alios in hac inclyta domo, tum novissimè D. FERDINANDVM II. ROM. IMP. S. A. ita affecit, ut, quibus initiis ea creverat, eodem felici progressu magis mirandam orbi reddere destinaret. Hinc ejus summa virtus id effecit, ut ultrò in Romanum Imperatorem, ab AVGVSTO ELECTORVM COLLEGIO eligeretur. Cui Imperiali fortunæ, ad quam altissima manus eam evexerat, quanta pietate ac tuendæ Imperij Majestatis curâ præfuerit, novit orbis. Et si iniqua fata, si imperij procerum discordia, si exteri hostis pervicacia, non prohibuissent, pacata jam dudum esset Germania. Quod etiam evidenti signo ostendit PIISSIMVS IMPERATOR, dum concordibus paulisper Imperij proceribus, pace constitutâ, Imperatoriâ clementiâ cunctos amplexus, ut in exterum hostem communi auxilio irent, monuit. Quod cum feliciter, postquam avita & propria virtus, SERENISSIMVM AC INVICTIS-

CTISSIMUM FERDINANDUM III. RO-
MANORUM IMPERATOREM S. A. in pa-
trium solium evexit, nunc succesurum sperēt
omnes, ecquis prohibeat bona illa verba omi-
nari, quæ cornicem quondam in Capitolio lo-
cutam esse Svetonius autor est? At quæ hic **VOS,**
CELSISSIMA IMPERII MEMBRA, ÆTER-
NA manebit laus, quod concordibus votis, &
unanimi consensu uniti, pacem sperare jubea-
tis, ac exteri hostis, Germanicam libertatem
opprimere studentis, ferociæ obviam eatis.
Scilicet an ferendum diutius, exterum Impe-
rio insultare, ac tantum non id subvertere?
Subverte tu potius, **MAGNE DEUS,** omnia
eorum acta, ac, quod summè expetimus, diu
optatam pacem afflictæ Germaniæ tandem
redde! Sed & **GLORIOSISSIMÆ POLO-**
NORUM GENTIS virtutem quis facile expe-
diat? Loquitur eam adhuc Hungaria, Bohemia,
Silesia, Pomerania, Dania, quæ loca omnia
vel imperium ejus senserunt; vel invictam
vim experta sunt. Comprobat eam fido te-
stimonio tota Europa, quam Turcicæ servi-
tutis jugum evitaturam vix crediderim; nisi
AUSTRIACÆ DOMUS, & HUIUS GEN-
TIS VIRTUS pari Christianorum bono jam-
fatis probata pro Christiana libertate excu-
bias.

bias ageret. Germania certè inundanda
jam, ejus auxilio servata adhuc stat, sine quo
si fuisset, præsentissimæ Turcicæ tyranni-
dis eluvione obruta interiisset. Hic jam tot
seculorum POLONICA VIRTUS repetenda
esset, ac inprimis JAGELONICÆ STIRPIS
DIGNITAS, quæ plurimis commodis incly-
tum hoc regnum affecit, recensenda. Repe-
tendus esset à primordio AUGUSTUS JA-
GELLO ULADISLAUS, qui magno ducatu
Lithvaniæ, Rusiæ, Samogitiæ, regni limi-
tes auxit, easq; omnes provincias Christianæ
fidei addidit. Perpendendus esset ejus FI-
LIVS SUMMI NOMINIS CASIMIRVS, sub
cujus auspiciis hæc patria Poloniæ regno ad-
jecta est. Considerandus veniret ÆTER-
NÆ FAMÆ SIGISMVNDVS I cujus insi-
gnem pietatem, justitiam, fortitudinem,
ad miraculum usq; Historia loquitur. Di-
cendus esset SIGISMVNDVS AVGVSTVS,
summâ prudentiâ, frugalitate, & tam to-
gæ, quam sagi celebritate VERE AVGV-
STVS Dicenda essent alia majora, nisi
D. SIGISMVNDI III. summa virtus ad sua-
rum laudum præconium me raperet. Ac
quanto cum æternaturo laudis honore
INCLYTVM HOC REGNVM,
eiq;

eiq; cognatas provincias is rexerit, testis est
tota Polonia. Justitiam sanè tanta curâ ad-
ministravit, ut etiam valdè disitis locis hoc
nomine innotuerit. Taceo pietatem sum-
mam, consiliorum tam togatorum, quam mi-
litarium prudentiam exquisitam, & amorem
erga literatos mirabilem. Quæ omnia cum
tanta sint, ut vix altiora admittant, mayo-
ra tamen existunt, quod harum virtutum
æmulatorem viderit **FILIVM PRINCIPEM:**
VLADISLAVM SIGISMVNDVM dico, cu-
jus heroici triumphii id meruere, ut hostibus
ipsis formidabilis existat. Testem hujus di-
cti Moscoviam voco, quæ cum **INVICTI**
HVJVS HEROIS præsentiam sensit, scele-
rum conscientia victa, ac consternata quasi,
perfida arma ad victoris pedes posuit, & cer-
nua perfidiam deprecata, ut incolumis serva-
retur, petiit. Nec aliter Turcicus Furor,
numerosisimo exercitu paulo ante sæviens,
tantæ victoriæ famâ perculsus, illicò de depo-
nendis armis cogitavit, & simul, ac se suorum
rebus immiscebat **GLORIOSISSIMI VI-**
CTORIS MANVS, receptui cecinit, pacem
supplex orans. Ita incruentâ cæde, admi-
rante toto orbe, victoriam obtinebas, **MA-**
GNE VICTOR, ac pacem etiam barbaris ter-
tis, verè **PACIFICVS**, concedebas, bono
omine

omine nostræ terræ. Quam cum AVGV-
STVS post binos triumphos ingredereris, ipsa
belli calamitas, exacto induciarum tempore,
iterum metuenda, sistere se paulatim, ac fa-
sces invictæ Tuæ Laureæ submittere jam vi-
debatur. Quod quanto progressu successe-
rit, adhuc pectore versat hæc patria, ac de-
bitas laudes SVMMO DEO, TIBIQ; TVTE-
LARI SVO OPTIMO, MAXIMO, dicit, &
magni hujus beneficij nomen, ut sine venera-
tione nunquam proferendum putat, ita æter-
nam ejus memoriam sibi statuit atq; sacrosan-
ctam. Videtis credo, Auditores, gloriosis-
simam CELSISSIMARVM FAMILIARVM
similitudinem! Scilicet ea ipsa hoc effecisse
videtur, ut gloriosissimè factorum, & mo-
rum similitudine GLORIOSISSIMÆ DO-
MVS animi conjungeretur, ac, quod historia
nobis suppeditant, crebrum existeret harum
familiarum connubium. Quis enim D. CA-
SIMIRVM II. QVIS SIGISMVNDVM AV-
GVSTVM, quis SIGISMVNDVM III. PO-
TENTISSIMÆ AVSTRIACÆ DOMVS,
connubia obtinuisse ignorat? Sed & illud ne-
mo nisi excors ignorabit, ex his felicissimis
connubiis, plurima Christiano orbi data CA-
PITA AVGVSTA. Inter admirandum fœ-
mininæ felicitatis exemplum, Naturalis Hi-
storiæ

istoria scriptor retulit, unam in omni ævo,
Lacænam Lampedona, repertam esse, quæ
Regis filia, Regis Vxor, Regis mater fuerit:
Plura certè & majora decora in hisce connu-
biis reperies. Longe quippe hanc Lampe-
dona superat ELISABETHA, D. CASIMIRI
POLONIÆ REGIS UXOR, quæ IMPERA-
TORIS FILIA, REGIS SOROR, REGIS
VXOR, REGVM IV. MATER, REGISQ;
AVIA, fuit. Nec aliter fieri poterat, cum
ex bonis nasci bonos, & ex augusta familia
augustos produci liberos, certum sit. Quæ
quidem pulcherrima spes & hic nos fovebit,
dum MAGNI VLADISLAI MAGNAS VIR-
TVTES, in futura felicissimæ prolis gene-
ratione revirescere videbimus. Iterum hic
in mentem venit Romana Caja Cæcilia, cui
ob bene peractam vitam Romæ statua posita
erat, cum sandaliis & fuso. Eriget & hic
DEVS in SERENISSIMÆ CÆCILIAE RENA-
TÆ thalamo statuas, sed Romanâ illâ eò fe-
liciores, quòd animatæ futuræ sint, ac, quam
illa signabat, summam virtutem vivo facto
sint expresuræ. Nam & Heroicus ille ani-
mus, & justitiæ cultus, & omnium virtutum
suavisissimus concentus, in posteros propaga-
bitur eò feliciore exemplo, quò SVMMAS
CELSISSIMORVM MAJORVM VIRTUTES
arctius

arctius pressis vestigiis sectati sunt AUGU-
STISSIMI CONJUGES. Quæ cum ita sint,
quid inde aliud, quàm gloriæ immortalitas
speranda, cum ad adipiscendam eam, quæ-
dam propior alia via non occurrat? Ex filio-
rum generatione, jugiter manant genera re-
novata, & in posteris suis quilibet vivere in-
telligitur.

*Providit ille MAXIMUS mundi PARENS,
Cum tam rapaces cerneret fati minas,
Ut damna semper sobole repararet novâ.*

Eam, eam, iterum dico, unicam ad immorta-
litate ducentem viam, fausto jam omine in-
gressus est M. VLADISLAUS: Hinc æterno
etiam gloriæ tropæo posteris innotescet.
Irriga tu tantum, MAGNE DEUS, diviti be-
nedictione hoc connubium, ac, quod suppli-
ces petimus, potenti brachio protege. Ne
concedas, ut ulla ex parte felicitatem hanc
perturbet adversa fortuna! Nunquam (an-
nue DEUS voto) ea reperiantur secula, qui-
bus non æternum victuri dicantur, INVI-

CTUS VLADISLAUS cum SERE-

NISSIMA CÆCILIA RE-

NATA. Fiat!

Fiat!

B

Decan-

Decantatam Odam III.

sequitur,

ORATIO II.

in qua,

HENRICUS ab Xulogf NOB. BOR.
Felicitatem Augustissimi Thalami de-
monstrat, a causis procurantibus,
aliisque nonnullis connexis.

Commune, ac quasi solenne quoddam hu-
manæ naturæ est, ut, si quâ insigni &
quæ humanam sortem excedit, insolitâ feli-
citate se maectatam cernit, non momenticu-
jusdam interstitio, sed longiore tempore ex-
ponat, expositam iterum atq; iterum multis
undiq; collectis fructibus expendat, expen-
sam quoq; illustribus notis aperiat. Cùm
namq; talis tantusq; felicitatis gustus sit, ut
interiora animorum sensa, gratâ quadâ oble-
tatione demulceat, ac quasi abripiat, hinc
aliorum omnium obliti, ea unice cogitamus
ac amplectimur, quæ præsentem pariunt læ-
titiâ ac delectationem. Credo eorum mo-
re, qui, dulcissimo Loti fructu gustato, ei-
dem penitus adhærebant, nec divelli nisi ægrè
ab eadem se patiebantur: Aut, quæ vel gra-
visimorum concentuum dulcedine allectæ
aures,

auris, gratisimoq; variantium colorum amœ-
nitate pasti oculi, vix oblectationis suæ susti-
nent ablationem. Atq; hæc quidem sensuum
pertinacia occurrit, multò interim fortiori
animi permanente conitantiâ in retinendo,
quod semel apprehendit, emolumento. Nam
veluti exactiore rem omnem pensitat iudicio;
sic firmitus, quod deliberatò bonum est, com-
prehendit. Quorsum hæc dico? Nimirum ne
ægre feratis, **AUGUSTISSIMI CONJUGES,**
& meæ paupertinum eloquium lingvæ in
prædicandâ **AUSPICATISSIMI THALAMI**
felicitate, quam paulò ante delibare cœpi-
mus. Nam cum is omnis nostræ futuræ felici-
tatis solidissimum fundamen videatur, quis
in celebrando eodem facîle satiaretur? Ma-
gna vis, magnumq; momentum positum est
in Conjugio, ad conservandas ac propagan-
das civitates. Nam cum felicitas publica, ad
quam humana omnia referenda sunt, è singu-
larum civitatum felicitate constet, maxima
autem singulorum felicitatis pars, in felici-
atq; auspiciatissimo matrimonio sita sit, & ad
illud consequendum consueta quandam de-
liberationem adhibeat sagax hominis pruden-
tia, & prudens sagacitas, illud profecto ultrò
consequitur, ut, nisi in qua singulorum feli-
ces existunt nuptiæ, absolutè felix esse gens

nulla possit. Ponite vobis ante oculos omnes
humanæ vitæ partes, omnes publicorum tem-
porum varietates, omnes instituendæ vitæ ra-
tiones ac vias animis & cogitationibus per-
currite, nullas sanè potiores, quàm quæ à
matrimoniis felicioribus desumuntur, inve-
nietis. Ea quippe sunt, quæ homines disjun-
ctos vinculo arctissimo conjungunt; quæ fa-
milias dissociatas, mutua affinitate asfociant;
quæ necessitudines conciliant; quæ amicitias
religiosè comparant; quæ domos numerosa
sobole fœcundant; quæ legitimis civibus re-
plent urbem, quæ tandem efficiunt, ne genus
humanum temporis longinquitate deficiat,
adeò ut, ea si quis sustulerint, mundum ipsum
sustulisse videatur. Verum enimverò quanta
ex fausto conjugio percipitur utilitas; tanta in
eo consequendo conspicitur difficultas. Atq̃
hinc quidvis etiam interdum tentasse videas
homines, modò hâc summâ, inter mortalia,
felicitate potiantur. Non attingo hic vanis-
simas nostri seculi levitates, quibus matrimo-
nialem felicitatem, etiam cum impietate,
nonnulli procurant: sponte sua risum ac illu-
sionem; non tantî augustissimi auditorij at-
tentionem merentur. Unum illud occurrit,
quod inter Gentilium cœcitatem notatum
est: ne quid inauspicati in tædarum sacris su-
scipere.

sciperetur, idolorum cultum curiosissimâ su-
perstitione persequerentur. Quem enim la-
tent è Poëtarum fabulis Cupido, Venus, pro-
nuba Juno, ac quodcunq; numinum connubia-
lium notissimum nomen est? Prout namq; Cu-
pidinem Deum, Venerem Deam, ac Juno-
nem pronubam amoris fingeant: sic & tri-
gas hasce, ita amoribus atq; conjugibus præ-
esere credebant, ut ijs deficientibus, earumq;
ope non imploratâ prorsus infelicia; vice ver-
sa verò ijs procurantibus ac conciliantibus,
contraherentur usq; quaq; felicissima matri-
monia. Amotæ mentis eum esse oportet,
qui figmenti hujus vanitatem non perspiciat.
Quid enim puri ab ea speres, quam ipsam im-
puram, sceleratisq; amoribus corruptam fu-
isse comperimus? Quid quæso, sancti is pro-
curaret, quem ipsum impuros ignes confla-
se, conflatosq; nefario fomento nutriisse tot
literæ testantur? Quid quæso boni illa in nu-
ptiis efficeret, quæ rixosa semper, ac rarò
cum Jove suo bene egisse putatur? Quos
omnes olim levitatis suæ damnavit Gravis-
simus Autor:

*Deum (inquiens) esse amorem, turpiter vi-
tio favens*

Finxit libido: quoq; liberior foret,

*Titulum furori numinis falsi addidit.
Natum per omnes scilicet terras vagum,
Erycina mittit: ille per caelum volans,
Proterva tenera tela molitur manu,
Regnumq; tantum minimoin superis habet.
Vana ista demens animus ascrivit sibi:
Teneriq; numen finxit ac arcus Dei.*

DEO DUCE ac PRUDENTIA ADJUTRI-
CE ineuntur ac firmantur. Deus enim est, qui
primus conjugij autor ejusdem sanctissimi in-
stituti providus est conservator. Deus est,
qui, ut ipse sanctissimus, sic sanctissimo quoq;
amore hominum mentes conjungit. Deus
est, qui purissimus, purissimo amoris vinculo,
nodo quasi indissolubili, ut omnia naturæ cor-
pora, sic humani, quod ipse cœlesti primum
amplexus est amore, generis devinxit ani-
mis. Felix ergo & ter felix AUGUSTISSI-
ME SPONSE! Felix & supra quam FELICIS-
SIMVM CONNVBIVM! Non Cupidinem, quod
falsò illud creditum numen; sed Deum du-
cem atq; autorem habet. Quod non Vene-
rem illam lascivam, sed purissimi amoris gra-
tiam conciliatricem agnoscit: Quod tibi non
profanæ faces; sed placidissimi cœlestis
amoris ignes suggesserunt: quod non Cupi-
dines cœci, quibus dementantur animi mor-
taliū;

talium ; sed oculatissima consilia : nec cuspi-
des plumbeæ, quæ immitti sæpius odio, mi-
seros animos torquent, sed sanctissimi affe-
ctus Regiæ menti persvaserit. Accessit huc
non Juno pronuba ; sed Dux atq̃ adjutrix Pru-
dentia. Etenim cùm **OMNIS REGIÆ SO-**
BOLIS PROPAGATIO ad Imperij vel di-
gnitatem, vel æternitatem spectet, hinc, quod
illustum regni procerum adhibitis, atq̃ ex-
ploratis consiliis è re esse publicâ decisum fu-
it, omnium populorum tuorum bono selegisti.
O quam verè amorem populi, o quam verè
delicias hominum, **REX AUGUSTE**, dixerim-
us, qui delicias nullas, nisi cum subditorum
tuorum felicissima voluptate conjunctas, no-
sti. Ita Luna quod luminis accepit à Sole,
mundo refundit : sic tu quoq̃, **PATER PA-**
TRIÆ GLORIOSISSIME, donum divinitus
acceptum, in subditorum commodum con-
ferre voluisti. Optimè noras, deliberato agèn-
dum esse, quicquid feliciter succedere debe-
at, nec unquam successus prosperos præcipiti
temeritati sperandos, hinc prudentissimæ ac
gravissimæ in feligenda **AUGUSTISSIMA**
CONJUGE deliberationes. Absit hic, pro-
cul absit à me, ut cum iis, qui cum fastu am-
bulantes, in omnes, & in omnia inquirunt, eò
curiositatis pervenire audeam, ut in aliena

castra transire, ac me arcanis Principum con-
siliis immiscere velim: hoc saltem dico, quod
in omnium ore circumfertur, REGEM NO-
STRUM SERENISSIMUM, quàm bellicis
tumultibus usq̃ versum sequestratis, quiete
restitutâ omnibus populis, nomine TRIUM-
PHATORIS ac PACIFICATORIS obtento,
amoris vinculo alligari noluisse. Adeò REX
PIVS ex istorum felicitate, omnium rerum fe-
licitatem emergere putabat. Numam ex
mortuis revocatum dixeris, cum Regem no-
strum regnantem dixeris: Illo enim regnan-
te neq̃ bellum, neq̃ seditio ulla, neq̃ nova-
tio exstitisse fertur. De NOSTRO idem,
imo plus etiam, dixeris, quippe qui bella ab
aliis irritata sequestraverit, omninoq̃ in va-
dum reduxerit. Vides hic non Epaminondam
quendam, qui belli gloriam paci præferebat,
sed Artabanum, qui exemplo suo svasit olim
Persarum Regi, ne laceseret Græcos sed
pacem haberet bello potiore. O REGEM
RELIGIOSUM, O REGEM MAXIME PA-
CIFICUM! Pacis bono invento, omnia bo-
na sibi se invenisse DIVINUS REX credidit.
Nec spes suo carebit effectu. Equidem omni
terrarum orbe PACIFICUS REX salutaris:
Hinc nunquam quoq̃ pacifico conjugio perti-
nax amor deerit. Nullibi videbitur ullus ul-
lius

lius felicitatis defectus, sed, tanquam ex cornu copiae, omnium rerum secundarum affluentia atque ubertas apparebit. Oliva antiquitus non tantum pacis, sed & Conjugij fuit Symbolum. Credebant namque, non, nisi sedato insanienti turbarum Martialium pelago, felicissima iniri posse matrimonia, & sicut pacis fructus potissimus fertilitas & agrorum honor: Sic conjugiorum proles foecunditatem, & familiae decorem purabant. Sicut pacem sequitur tutum ac per omnium subditorum mentes effusum gaudium: sic conjugalem quoque amorem tuta, ac per conjugum mentes effusa comitatur laetitia. Denique ubi pacis nomen est, ibi & res ipsa, hoc est, quicquid exinde nascitur boni, affatim percipitur: Ita ubi sanctum conjugalis amoris nomen dominatur, ibi quodcumque dixeris bonum sentitur. Adeo, ut nesciam, annon inter reliqua pacis bona innumera, primum, aut huic certe proximum, matrimoniorum felicitatem dixerim. Ac proinde cum istam tuis omnibus tam feliciter praestiteris; Ne dubites, **REX AUGUSTISSIME**, quin, quod plus ex pace hac publica fructus omnibus fuit concessum, eod plus tibi **EX AUGUSTISSIMO HOC CONJUGIO** felicitatis sit accesurum. Idque ideo, **VLADISLAE**, accidat oportet, quod non ut

munus aliquod, sed meritum virtutum, quæ
quotquot numerantur, in te tanquam in do-
micilio splendidissimo effulgent, tibi compe-
tat. Non enim eorum more facis, qui in im-
perio non nisi imperium cogitant, Non Stra-
toclem, non Democlem agis, qui ad Remp.
velut ad messem auream, & exercendum ci-
vium spoliarium accesferunt, non deniq; eo-
rum morem sequeris, sed potius, ut detestan-
dum, abhorres, qui se non civibus, sed sibi
cives datos putant, qui non subditorum, sed
sua ipsorum commoda spectant, quiq; licet
multis multa concedant, semper tamen id ad
suum commodum referunt. Crocodili natu-
ram imitantes, qui trochilum quidem avicu-
lam, è suis carpere faucibus escam patitur,
verum non ipsius, sed proprio emolumento,
scilicet ut rostro ipsius os suum repurget. Ve-
rum tu, REX INCLYTISIME, utpote in
quem Majestas, divinæ proxima, talia tantaq;
cadere non sinit, longè aliter te gessisti huc
usq; , aliter te geris etiam nunc, scivisti enim
tibi non civium servitutem, sed tutelam fuisse
traditam: Hujus quoq; curam egisti, liberta-
tem populi tibi defendendam novisti. Hanc
quoq; non modò defendisti, sed & conserva-
sti. Optimum regendi modum esse didicisti,
prius de subditorum, quàm propria cogitare
tran-

tranquillitate ac delectatione. Id non sal-
tem cogitasti, sed & felicissimè procurasti
omnium somnos tuâ vigilantia, omnium oti-
um tuo labore, omnium delicias tuâ indu-
stria, omnium vacationem tuâ occupatione
defendendo. Quid pluribus? paucis verbis
multa complectar. Tiberium Imperatorem
pulchram hanc vocem, sed non sine numine
conceptam, in pleno Senatu emisisse legimus:
Dixi nunc, & sæpe aliàs, P. C. bonum ac salu-
tarem Principem, quem vos tantâ & tam libe-
râ potestate instruxistis, senatui servire debe-
re, & universis civibus, sæpe ac plerumq; eti-
am singulis: Neq; id me dixisse pœnitet. Di-
xit Tiberius: Utinam & re ipsa præstitisset.
Plus præstitit REX NOSTER, quem utrumq;
præstitisse res ipsa, tum omnium omnino sub-
ditorum confessio edocet. Brevisime: Exem-
plo Trajani Imperatoris, se tum demum PA-
TREM PATRIÆ vivere putat, si non sibi,
sed Reipub. vivat. O REGEM nullis laudi-
bus sat decorandum! O REGEM Deorum nu-
mero ascribendum! O REMPUBL. POLO-
NORUM Beatissimam cui tali Rege frui con-
tingit! Tu, vivo hoc Rege, vivis; eo florente,
flores; eo salvo, salva es? O felices omnes,
quotquot sanctissimâ necessitate AMPLISSI-
MO IMPERIO conjungimur! & nostra salus
ea fon-

eo fonte derivata fuit, cùm tam AUGUSTIS-
SIMO IMPERIO subjiceremur: Et nostra fe-
licitas tam salutaribus pacis consiliis nata est,
quibus præ multis aliis gentibus (faxit Deus
longo tempore) beati videmur, quarum
omnis quies nunc equidem dirisimis motibus
quasatur: sed & eæ bene sperent, & partem
futuræ felicitatis ex nostra æstiment. Nescio,
an Sabinorum more somniem, quod velim,
illud tamen videtur, signum quoddam ere-
tam esse beatæ pacis, hâc novâ AUGU-
STISSIMARUM DOMUUM conjunctione,
cujus fructum, ut brevi Germania sentiat vo-
veo, & vos mecum, Auditores, vovere scio.
Plura quidem dicerem, sed lætitia linguæ ob-
strepit & cogitatio voluptate impeditur, ac
mens occupata delectatione mavult impræ-
sentiarum gaudere, quam lugubribus quere-
lis augustissimam solennitatem turbare. Gau-
de, age mecum gens Polona: Gaudete gen-
tes cognatæ: nova enim gloria adauxit ve-
stram gloriam: obtinuistis in HOC VESTRO
REGE, quod optare potuistis. Tu quoq̄, quæ
nunc luges Germania, à lacrymis te contine,
frontem explica, novam vides in orbe lucem
exortam, cum ille AUSTRIÆ SOL POLO-
NORUM LUNÆ se conjunxerit: cum ille
rursum SOL POLONIÆ AVSTRIÆ LV-
NAM

NAM illustraverit suis radiis, & te illustrabit,
solem pacis reddendo. Vos Prusiae Incolae,
vestram laetitia communi omnium gaudio
adjungite: Nam & vestra salus ex hujus con-
jugij felicitate speranda. Vos caeteri, qui
huc convenistis, explendorum desideriorum
vestrorum causam, excitate in veram laetitia
animos vestros. Videtis enim ipsa quoque ani-
mantia, rationis expertia, vocibus ac linguis,
quin muta ipsa moenia, Turres, Tempa, Fo-
ra, Compita, parietes, tecta, & omnia denique
sensu carentia, gaudium signis testata suum,
REGIIS HISCE NVPTIIS applaudere. Qui-
bus si & vos, Musae, quae hic adestis, vestras
addatis gratulationes, tum demum omnis praesentis
diei solennitas AVGVSTISSIMO
CONNVBIO celebrando dicata, absoluta erit
atque perfecta.

ODÆ IV. interserenda,
Subiungitur

ORATIO III.

In qua

ALBERTUS THEODORICUS Fröbner
Nob. Bor. Muneribus nuptialibus ad-
ditis Musarum nomine, fausta qua-
vis Augustissimo Thalamo
precatur.

Pergite,

Pergite, pergite faustis gratulationibus,
devotissimum cultum testari, ac æternâ
servitiorum promptitudine in occursum agi
AVGVSTISSIMORVM CONJVGVM! Pa-
rata sint auro micantia munera, ac quicquid
hic, vel alter orbis pretiosissimi profert, **AV-**
GVSTISSIMIS NVPTIIS offeratur! Vin-
cat operis magnitudo reconditas terræ abys-
sos, promat sua dona Balthico littori adjacens
Oceanus, non detrectent donaria offerre abs-
trusissimi montium recessus. Tota deniq̃
hæc patria, quicquid magni continet, deferat
ultrò **SERENISSIMIS NVPTIIS.** Si namq̃
antiquitas, noviter nuptis donaria semper ob-
tulit; si, in M. Alexandri nuptiis, gentes do-
nis quasi certârunt, ut coronæ à gentium Le-
gatis oblatae XV. millia talentorum excesse-
rint, Athenæo teste: Quidni & nos opere
ipso testaremur debitum erga **AVGVSTIS-**
SIMOS CONJVGES affectum. Imò profe-
rat diviti copia suas divitias patria tellus, ac
conclusa prius, nunc in **AVGVSTISSIMO-**
RVM CONJVGVM honorem sponte prodat
Rerum natura! Equidem, si votis res succe-
deret, sortisq̃ nostræ tanta esset felicitas,
magnificæ ædes Pyramidum structuram ex-
cedentes, ac superbæ statuæ **ÆTERNO VÈ-**
STRO HONORI, AVGVSTISSIMI CON-
JVGES,

JVGES, diu essent erectæ, quarum cœlo ad-
æquata magnitudo spectatorem sisteret, ac
auri argentive prægravans moles offerentem
vix sustineret. Nunc cum non vilia munera
TANTAM MAJESTATEM deceant, candi-
dus animus, & ille ipse, qui trahitur. spiri-
tus vestris servitiis obstrictus, ea omnia ex-
plebit, ac devotissima submissione æternum
vobis inserviet. Nec minus offerendi ma-
gnitudinem muneris desperant Musæ, quæ,
sicut tantum omnium laudum, omnisq; glo-
riæ concentum, suo quoq; Musicæ suavitatis
concentu celebrandum putarunt, ita nunc,
cum plenis manibus ac sinu OPTIMO PRIN-
CIPIS omnis generis turba, majori adhuc,
quàm unquam, concursu munera, fundere vi-
deatur, ac ipsa recondita, testandi affectus er-
gò, proferre gestiat patria tellus, ob paupe-
riem contristantur, ac, quod TANTA MA-
JESTATE condignum munus non possint of-
ferre, ægrè ferunt. Peterent, si offeren-
tium festinatio non prohiberet, à Jove suo,
ut tanto muneri conferendo, pretiosissimis
omnibus famularetur totum hoc universum.
Fabricaret earum precibus motus INVICTO
HEROI victricia arma Vulcanus, nec quic-
quam, quod ad eorum perfectionem require-
tur, intermitteret. Non detrectarent hespe-
rios

rios hortos adire, ac, quæ **SERENISSIMÆ**
SPONSÆ offerrent, aurea poma petere. Nunc
cùm & ipsæ offerendorum munerum tardita-
tem vitare velint, unum quod superest, de-
votissimè offerunt, vota dico, preces, & quæ
Nuptiarum olim propria erat, **FLORIDIS-**
SIMAM COROLLAM, nec alio munere de-
votissimæ mentis affectionem aptius se osten-
suras arbitratae sunt, quàm qui serenissimam
Sponsam maximè decet, pulcherrimo flore:
ita & ipsæ Virgines, **SERENISSIMÆ SPON-**
SÆ, florem offerunt, ac quâ semper delecta-
ri creduntur sunt, promptissimè dicant florum
amœnitatem. Non pigebit vos, **AVGV-**
STISSIMI CONJVGES, quæ vestra etiam
clementia est, placente oculo tenue donum
respicere. Quin, si olim vilis hominis aquam,
propriis manibus haustam, benevolâ mente
accepit Persarum Rex, placebit & hæc variis
floribus texta corolla. Si Jovi nonnunquam
tàm unius victimæ profusus sanguis, quàm
magna Hecatombe placuisse dicitur: nunc
etiam divina **AVGVSTISSIMORVM CON-**
JVGVM mens doni tenuitatem non despiciet,
& quàm humilimè Musæ offerunt, Rosæ pul-
cherrimam suavitatem, Liliæ sperandam feli-
citatem, interminam Amarinthi perennita-
tem, Oleæ admirandam fœcunditatē, Palmæ
glorio-

gloriosam vivacitatem, benevolo animo acci-
pient. Ac purpureæ quidem Rosæ admiran-
dum colorem, primum in floridissima hæc co-
rolla locum obtinere Musæ voluerunt, ut in-
gentis amoris flammam denotarent, ac quan-
to amoris vinculo flammea **AUGUSTISSI-
MORUM CONJUGUM** corda conjuncta sint,
ostenderent, scilicet & amor primum in ine-
undo conjugio requiritur, cui felicissimo prin-
cipio, feliciter succedit omnis posthac conju-
gij via. Felices, qui eum obtinent, ac, quem
ille gignit, voluntatum consensum non mino-
ri felicitatis gradu consequuntur, Propugna-
cula qui occupare volunt, prius valli & fossæ
expugnationes conantur: nec aliter amoris
arx oppugnatur, nisi mutuo nubentium con-
sensu adamantino amoris vinculo juncto, ul-
terior pateat aditus. Quo quidem summo
amoris vinculo quàm arctè **AUGUSTISSI-
MORUM CONJUGUM** corda conjuncta sint,
hodierna testatur festivitàs, quam, quid aliud,
nisi **AUGUSTI HUIUS AMORIS** odor, ma-
jore ferè quam Rosæ (quod & hic Musæ de-
notarunt) svavitatè & colorum varietate,
hanc quoq; nostram terram afficiens excitavit?
Divinus amoris color hoc fecit, qui non mo-
do oculos; sed & mentem, quàm efficaciter
pascit, quiq; solus mundi ruinam sustinet, jam

C

jam

jam labascentem. Illud ipsum quo Deo con-
jungimur amor est, nec aliud nos ei con-
jungit, quàm ille ipse. Quod nostræ gentis mi-
serus optatissimo pacis bono inter medias
aliorum clades nos beârit, amor fecit, quod
PACIFICO ET VIRTUOSO REGE regi nos
voluerit, amor fecit. Quod **AUSPICATIS-
SIMI THALAMI** sacra celebrare, ac prospera
quævis sperare nobis concesserit, amor fecit.
Quid ergo mirum, si ille ipse Amor, divini-
tùs excitatus, ad faustas gratulationes, &
prompta obsequia nos armet? Deferunt jam,
AUGUSTISSIMI CONJUGES, hujus suavis-
simi amoris odore accensi, omnia sua, ac il-
lum ipsum vitalem spiritum vobis omnes.
Non detrectant **SUMMI REGIS** amore, ulti-
ma quævis experiri, ac illam ipsam vitam soli
Deo debitam, pro **AUGUSTISSIMI REGIS**
salute profundere. Sed & felicissimi Liliij
candidum colorem addiderunt Musæ, quo
tanquam Junonio flore purissimi connubij fe-
licitatem & albicantis floris sperandam pro-
speritatem indigitarent. Averfatur candi-
dus pulcherrimi hujus floris color profanam
Venerem, nec nisi purissimum connubium
comitatur. Id voluerant credo, primi sapi-
entiæ Magistri Pœtæ, cum Cupidinem, im-
purum puta, omnia, Palladè & Musis exce-
ptis

ptis, arcui suo subicere fingerent. Et anti-
quiores Philosophi, dum amorem Deum esse
gravem, ac ab omni turpitudine sejunctum
arbitrati sunt. Hinc & Anteros dictus, qui
impuro amori contrarius, Cupidini palmam
erepturus fingitur, Pausania teste. Quod er-
gò Corollæ huic Liliū inseruerunt Musæ, si-
mul connubij puritatem testatæ sunt, ac ex al-
bicante colore fausta quævis sperare nos ju-
bent. Nuptialium is antiquitus erat color,
quo quam felicissimè matrimonia contrahi,
& perpetuari credebant. Nec alia & hic no-
bis exspectanda sunt, cum & spei symbolum
eundem colorem fuisse antiquitatis testentur
archiva. Ita abundè, quicquid votorum con-
cipi potest in **FELICISSIMO HOC CONNU-**
BIO consequetur hæc patria. Nullus immi-
nentis mali timor, nulli jam jam timendi ad-
versæ fortunæ ictus, ac ne ipse quidem ad-
ventantis cladis nuncius firmissimam hanc
summæ felicitatis spem elidet. Ponet hic
quicquid adversantium adversæ fortunæ tur-
binum obstat. Colet imperterritus agrum
suum colonus, & inter medias hostium tur-
mas tutum se esse credet: Sacris suis vaca-
bunt Musæ inter lituos & tubas; Uno verbo
omnia securè gerentur, sola hac spe refocilla-
ta, quod **FELIX HOC CONNUBIUM** ac cum

eo inclytā Polonorum, eiq̄ vicina gens futura
sit. Neq̄ in unum annum spes hæc extende-
tur, sed, quod perpetuò virefcens Amaranthi
amœnitas, in floridisfima hac corolla Lilio pro-
xima, nobis spòdet, æternaturo vigore peren-
nabit: Amaranthi eam naturam esse, naturæ
confulti produnt, ut nullo tempore marcescat
sed lætissimo flore in autumnum usq̄ & ultrà,
duret: ita certè imortalis Amaranthi exemplo,
imortales futuros hos conjuges penè dixerim.
Quid enim admirando Amaranthi vigore ac
viore, Musæ aliud denotare voluerunt, quàm
AUGUSTISSIMORUM CONJUGUM etiam
Nestoris annos excedentem vitam? O feri in
cœlum redeatis, ac læti diu populo vestro in-
terfitis, **AUGUSTISSIMI CONJUGES!**
Fruatur in multa secula tam **PACIFICO RE-**
GE nostra terra, ac nunquam interituro lau-
dis præconio Heroicos triumphos **MAGNI**
VLADISLAI narret. Oleam præterea Musæ
addiderunt, quâ **AVGVSTISSIMI THALAMI**
fœcunditatem fœcundissimæ Oleæ exemplo,
denotarunt. Fœcundabit & hic Deus vestrum
AVGVSTISSIMI CONJUGES, thalamum,
ac felicissima prole ditabit. Producentur ex
eo **HEROES, ET HEROINÆ** toti orbi admi-
rabiles. Adspirabunt hinc ad **JAGELLO-**
NICÆ DIGNITATIS; illinc ad **AVSTRI-**
ACÆ VIRTVTIS culmen posterii. Videbit
M. VLA-

M. VLADISLAVS in posteris suas virtutes,
& summis laudibus id adjiciet, quod parem
sibi prolem habiturus sit. Loquetur eorum
acta fera posteritas, ac, quod Palma, quam
Gloriæ Symbolum hic annexerunt Musæ, in-
dicat, æternitati AVGVSTA NOMINA con-
secrabit. Spargetur eorum honos in totum
mundum, ac præpeti famæ alâ in altum tolle-
tur. Defatigabitur in eorum laudibus recen-
sendis, omnis Prudentiæ calamus, &, admi-
rando exemplo, ALTERÆ HVMANI GE-
NERIS DELICIÆ dicentur. Videte, AV-
GVSTISSIMI CONJVGES, quanta nobis de
AVGVSTISSIMO HOC THALAMO spon-
deat hæc corolla. Vbi tamen nondum desi-
nunt Musæ, sed pulcherrimos hos flores fra-
grantissimâ Myrto connectunt. Veneri ea
olim sacra erat, & fortissimum amoris vincu-
lum indigitare credebatur. Scilicet hic pu-
rissimus amor, quo AVGVSTISSIMA COR-
DA conjuncta sunt, immotus stabit, nec ulla
annorum, quantumvis longa serie, langue-
scet. Hinc æterna etiam VESTRO HONO-
RI erigitur nunc Ara, ad quam devotissimè
debita humilimæ promptitudinis obsequia
deponunt, ac venerando cultu TANTÆ MA-
JESTATIS benevolum affectum expetunt
omnes. Faciunt idem nunc Musæ, quæ ad
hanc VESTRÆ MAJESTATIS aram suppli-

ces veniunt, ac ne in postremis tenue earum
munus habeatur, humilimè petunt. Ita, cum
omnigenæ prosperitatis appreciatione, devo-
tissimè MAJESTATI VESTRÆ corollam af-
ferunt, utq; diu cœlestis favor vos sospiret,
ac hominum usibus concedat, seriò precan-
tur! Pateretantum, AVGVSTISSIME REX,
ut, sicut insigne diadema CAPVT, provide
inter medias belli calamitates, pro publico
bono vigilans, antea cinxerat: ita nunc AV-
GVSTA TEMPORA circumdet florida hæc
corolla. Evehetur eâ AVGVSTVM TVVM
NOMEN, ac æthera nominis fama implebit.
Obstupefcent ad INVICTOS TVOS TRI-
VMPHOS posterì, & SVMMAM TVAM
VIRTVTEM, optimorum principum laudes
exæquasse, admirabundi cernent. Non jam
Xenophontis Cyrus, non Maronis Æneas,
non Plinij Trajanus, sed summo Dei benefi-
cio terræ nostræ datus, AVGVSTVS VLA-
DISLAVS optimi Principis exemplar audiet.
Julij cæsaris olim Clementiam Pompejanis
exhibitam, cœlo adæquavit Tullij svada: De-
ficiet hîc omnis Oratorum industria, dum bar-
baris terris tantam clementiam à Te exhibi-
tam leget, ac sacri silentij horrore tantam
rem obfignabit; Timantis exemplo. Ita im-
posterum, AVGVSTISSIME REX, quod fe-
lici

lici omine ominatus est, Summus inclyti Po-
loniæ regni vates:

*Prodigus laudes Tibi fundet Indus
Ostius septem, Tibi dives aris
Accinet Lydus; tua volvet ingens
Nomina Ganges.*

*Te canent solis Garamantes arvis,
Te Dacæ Princeps pluviamq; pauper
Maurus, & Cydni, vitreiq; discet
Potor Enipei.*

Sed & Tu, SERENISSIMA AC EXCELSIS-
SIMA PRINCEPSET DOMINA, DOMINA
CÆCILIA RENATA, cœlo terræ nostræ do-
nata, felici fidere, terram nostram ingrede-
re, ac POTENTISSIMÆ AUSTRIACÆ FA-
MILIÆ splendore illustra. Ne perturbet
hanc felicitatem INVICTISSIMI DOMINI,
DN. PARENTIS mœsta recordatio, quem
cœlo iterum datum, unde descenderat divi-
nus animus, quid miremur? Ac si Regulos
suos astris olim reposuit superstitionosa antiqui-
tas, quidni & nos altissimo famæ cœlo in al-
tum tollamus invictissimum D. FERDINAN-
DUM II.? Quinimò, AUGUSTISSIMA
PRINCEPS, POTENTISSIMUM DN. PA-
TREM.

Kagan

*Vagum Solis comitata currum,
Fama per, latus spatiosa terras,
Narret Eois, doceatq; seros*

Nomen Iberos.

Invidit fortuna diutius Orbi MAGNUM FERDINANDUM: nec is boni sui capax erat. Ac magna tanti capitis fuisset jactura, nisi & paternarum virtutum hærede, INVICTISSIMO AC POTENTISSIMO FERDINANDO III. ROM. IMP. S. A. BOH. ET HUNG. REG. FEL. restituta videretur, & GLORIOSISSIMÆ DOMUS luctum lenirent prospera fata SERENISSIMÆ CECILIÆ RENATÆ: à cujus custodia sicut, ob luctuosum D. FERDINANDUM II. discessum, paulo ante, removisse vultum fortuna videbatur: Ita nunc in INVICTI VLADISLAI AUGUSTO THALAMO Augustior renitet, ac, quæ heri cœperat, tempestas, hodiernâ iterum tollitur serenitate. Mirum certè, & quid, nisi Divinæ gratiæ indicium, luctuosam ac pene orphanam Principem, post breve luctus tempus, tantum rerum suarum curatorem accipere? Sentio EXCELSISSIMA PRINCEPS, & hæc patria, Te non nisi SUMMI DEI beneficio terris nostris donatam esse. Hinc, quicquid venerationis ac devotissimi obsequii ab eadem proficisci potest,

est,

est, id totum peculij loco dibi dicat. Habebit jam rerum suarum etiam matrem, ac alto supercilio omnes antiquo orbi mirabiles Reginas spernet. In te quippe omnia Tui sexûs requisita solo nomine ominatur, ac admirando exemplo in omne ævum transfundet. Non inde abest ipsa Patria, quæ, si loqui posset, commune gaudium exponeret, nunc me interprete ita testatur:

Ad auditum **AUGUSTISSIMI THALAMI VESTRI** nuncium, **MAGNI CONJUGES**, perculsa, præ nimij gaudii affectu vix ipsam me sentio. Ita, ita, debito præmio affectus, Magnus in virtutis stadio cursor, dum post Heroica facta, populosq; quieti reditos ipse de quiete cogitat. Scilicet nunc voti compos facta sum, quò post Martios **REGIS MEI** triumphos, unicè à Deo expetebam ut eò tandem **MAGNI REGIS** cor duceret, ac quæ consummandæ ejus felicitati deesse videbatur, partem, clementer adderet, quâ imago saltem posteris seculis **MAGNI VLADISLAI** relinqueretur, ut, quem **EXCELSISSIMARUM VIRTUTVM SECTATOREM** imposterum viderem, firmiter expectare possem. Noscent, noscent nunc futura secula **MAGNI VLADISLAI** virtutem, quæ nec post funera obruetur, sed semper

nōvæ flore surget. Patere tantum, ALME
DEVS, ut felici fidere POLONICA AQVI-
LA CVM AVSTRIACA jungatur! Vi-
vant aquilæ exemplo in multa secula AVGV-
STISSIMI CONJVGES, ac gloriæ tropæis
totum orbem impleant! Ita vos demum diu
terris commodet Deus, nec nisi fera dies cœ-
lo reponat! Ita FIRMVM faciat DEVS, AC-
CEPTVM DEO, ET A DEO PROSPERVM,
DIVTVRNVM, FOECVNDVM, AC IN
MVLTA SECVLA GLORIOSVM CON-
NVBIVM MAGNI VLADISLAI AVGV-
STI: ET SERENISSIMÆ CÆCILIAE RE-
NATÆ.

(Quæ restat, huc referatur, Ode V.)

Conclusio

MAGNIFICI AC COLENDI
DOMINI:

ITa est omnis pietas, quæ religiosè conce-
pit vota, sæpius iterat, ac, quod unum
horum robur statuit, immortale Numen
advocat; hujus quicquid struxerit dexte-
ra, inconcussum stare, securæ. Nunc itaq;
quicumq; Augustissimi thalami felicitatem
precari nobiscum cœpistis, pro confirman-
da eadem venerari Deum pergite, sic de-

mm

*numquam sapius audivimus, rata vox
erit: VIVAT VLADISLAUS AUGUSTUS
PACIFICUS P. P. S. F. VIVAT CÆCI-
LIÆ RENATA AUSTRIACÆ DOMUS
GLORIA FLOREANT FELICES, FOE-
CUNDI, IMMORTALES.*

**Sequuntur, quarū men-
tio ante facta est, Ode honori
hujus Thalami con-
secratae,**

à

SIMONE DACHIO.

I.

O *Mnes leticia plaudimus ebrj,
Et docto thalamum carmine Regium
Cantamus, facibus qui sacer aetheris
Arctoe Dominum gentis & Austria
Divam progeniem lucida sidera
Orbis perpetuo fœdere copulat.*

*Abscedant gemitus & querimonia,
Non curis animos occupet anxius
Luctus, sed lepidis ignibus aestuent
Nunc sensus adyto cordis in intimo,*

Nunc

Nunc intenta vacet lingua cantibus
Latis, ista quibus sidera perstrepat.

Absint implacido iurgia nunc foro,
Nemo dente malo lancinet alterum,
Cunctis unus amor voce sit ardua
Testari nitidi gaudia pectoris.
Exultet trepidis cum senibus puer,
Festivis resonent omnia plausibus.

Flavis purpurei luxurient comis
Flores, Assyriis fragret odoribus
Corpus, virgo suo munera det viro,
Regnent innocuis cum salibus ioci,
Et qua quisq; potest arte sacras magis
Tantas advigilet reddere nuptias.

VLADISLAVS amor poli
Et terra decus inclytum
Arctos ubi tristibus
Gentis cladibus exiit,
Armorumq; procul minis
Paci reddidit aureæ
Æternam pariens suo
Sceptro victor adorem:
Tanti munera pectoris
Fatis insidiantibus
Ne dispendia sentiant.

Sed

*Sed victura perennibus
Virtus Regia seculis
Dotes perpetue: suas;
Venturis sapiens eam
Caste munere Cypridis
Gestit tradere posteris.*

*Ergo perpetua fronde velut virens
Laurus Sarmaticas res moderabitur:
VLADISL AUS, erit numine qui parè
Nos à finitimis adserat hostibus
Dum tellus varias dædala fert opes,
Dum cœlum roseis purpurat ignibus.*

II.

T*Hracius docta precibus parentis
Vividam chordis animam daturus
Tanarum liqui rediuius Orpheus:
Sive quo quondam rapidos morabar
Fluminum cursus celeresq; ventos,
Sive quo sylvas, fera quo leonum
Corda quo duros lapides coëgi
Me sequi cantu sacer ac Deorum
Festa connubi sacra cultor adsum.
Nec quibus iristem posuere regno*

Ditis

*Ditis ultrices scelerum furorem
Carmina desunt.*

*Est & Heroas modulata Clio,
Dulcis est praesens Erato, nec ipse
Phæbus insigni cithara decorus
Sustinet tantis procùl esse Tadis,
Ecce Musarum chorus omnis ore
Concinit lato, veniunt decenti
Simplices gressu charites, modosq;
Increpant acres, decus omne vatum
Abdito si quid tenet in recessu
Pectoris promit, thalamiq; tanti
Dedicat summo faciens honori.*

III.

**Dialogus Vat. & Mus. de
laude Sponsi & Sponsæ.**

Vates.

Sponsi munera regij
Et laudum cumulos qui numero studet
Complecti, sapiens parùm
Noctu sidereas dinumerat faces.

Musæ.

Musæ.

Qui Sponsæ decus inclytæ
Summum laude pari nititur adsequi,
Committit fragilem truci
Mox sorbendus aquis hic pelago ratem.

Vates.

Clarus non ita Sol micat
Pulsis purpureo nubibus æthere,
VLADISLAVS ut in throno
Gentes Sarmatico cum residens regit.

Musæ.

Phæbe non ita splendide
Nocturnis radiat pulchrior ignibus,
Magnis Caesaribus sata
In regni solio Sponsa velut sedens.

Vates.

Felix, perpetua fide
Regis magnanimi qua fruitur toro.

Quan-

*Quantis claret honoribus!
Hac vivit potior conjuge vel Jovis.*

Musa.

*Felix, Cecilies Amor
Consortem thalami quem sibi deligit,
Quantis ignibus uritur!
Hic ipsum pariter vel superat Jovem.*

IV.

*M*ater ferocientis
Amoris hinc recede,
Cum gente prurientum,
Cupidinum salace,
Quæ cæca, mollis, amens
Admissa pectus urit,
Ut more belluino
Feratur, æstuetq;
Libidinum procellis.

*Procul facesse sumptis
Lasciva turba pennis,
Orciq; tristis antrum,
Hinc exulans revise,
Si foriè sanciatas*

Tuas

Tuas adoret artes
Proserpina maritus,
Beatiore flamma,
Regale pectus ardet.

Hic castitas supernis
E sedibus vocata,
Aurorę castitatis
Et presidere gaudent,
Et ustulare flamma,
Sed sanctiore mentes.
Quicumq; solis ortum
Hic stringit & cubile
Hac luce splendor exit.

Nec cecitate sortis
Casusve fortuiti
Hic lectus apparatus;
Vis consilii remota
Quam cordis officina
Recoxit, audit harum
Magistra nuptiarum,
Hinc ergo prosperantur
Dij favoris aurę.

D

Centi.

Cantitamus universi,
 Inq; gratulationes
 Pectus, osq; linguamq;
 Sedibusq; si quid imis
 Virium reconditarum
 Abditum latere scimus prodigi nunc salu-
 mus.

Si qua Flora vernat agris
 Si qua monte frondet arbor
 Adsit expedita nostram
 Ambiatq; prona frontem,
 Quaq; Regis offeramus
 Dona supplices honori nuptiali commedet.

Ecce Bregela fluentum,
 Lusitantis unda Chroni
 Æmulata Vistulamq;
 Præliis Borysthenemq;
 Nobilem frequentiore
 Murmuratione tædis gratulantur regis.

Ridet aura, ludit æther,
 Eurus insolens jocatur,

Grande

*Grande Carpati cacumen
Ludibundum motat ornos,
Concipitq; vota tellus,
Militatq; tota Regis nunc amoris machina.*

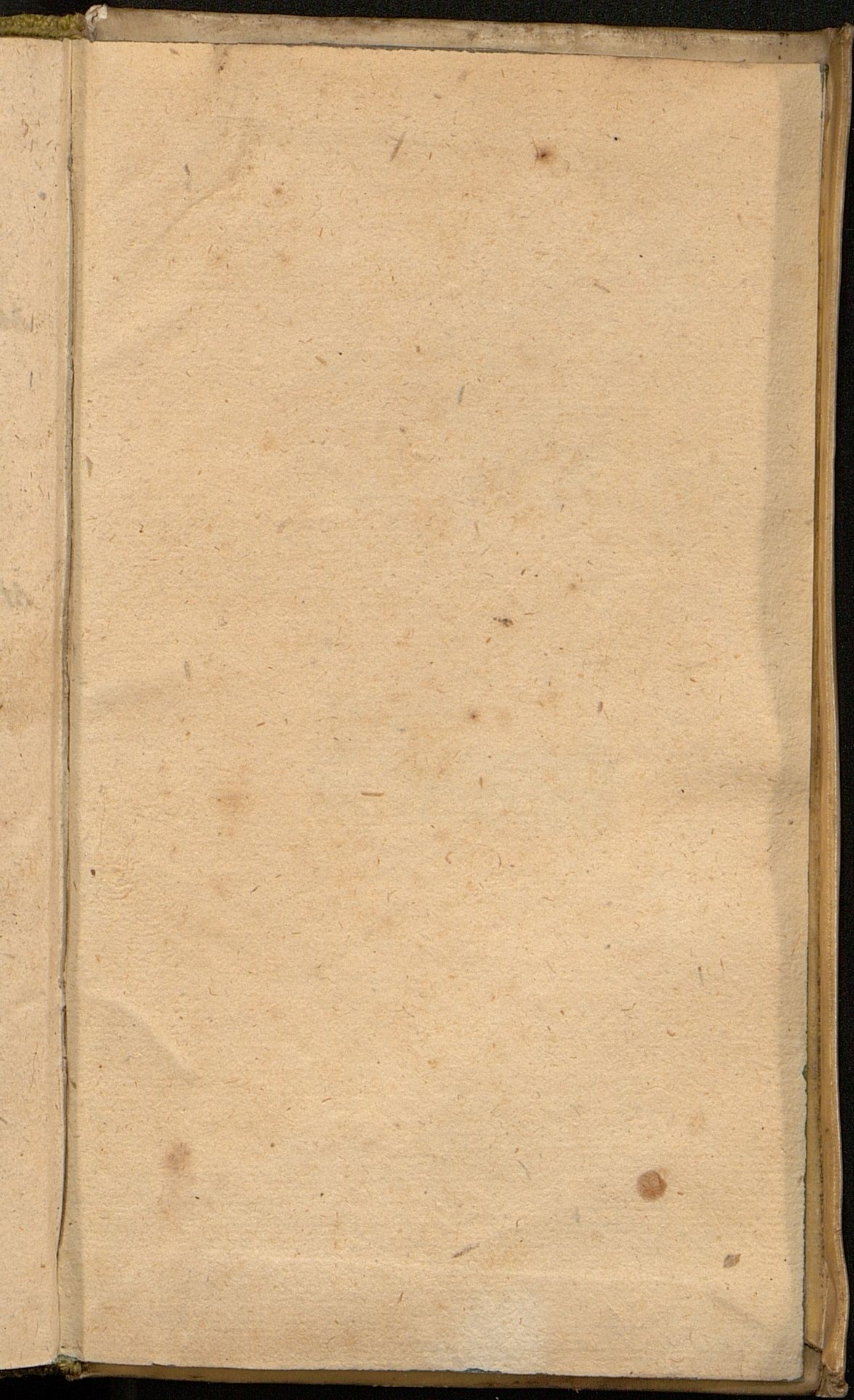
*Nos quòd unicè valemus
Cordis intimo litamus,
Fugiterq; cantitamus:
SPONSE VIVE! VIVE SPONSA!
Regiosq; per nepotes
Arctico perennè leges ponat orbi Sarmata!*

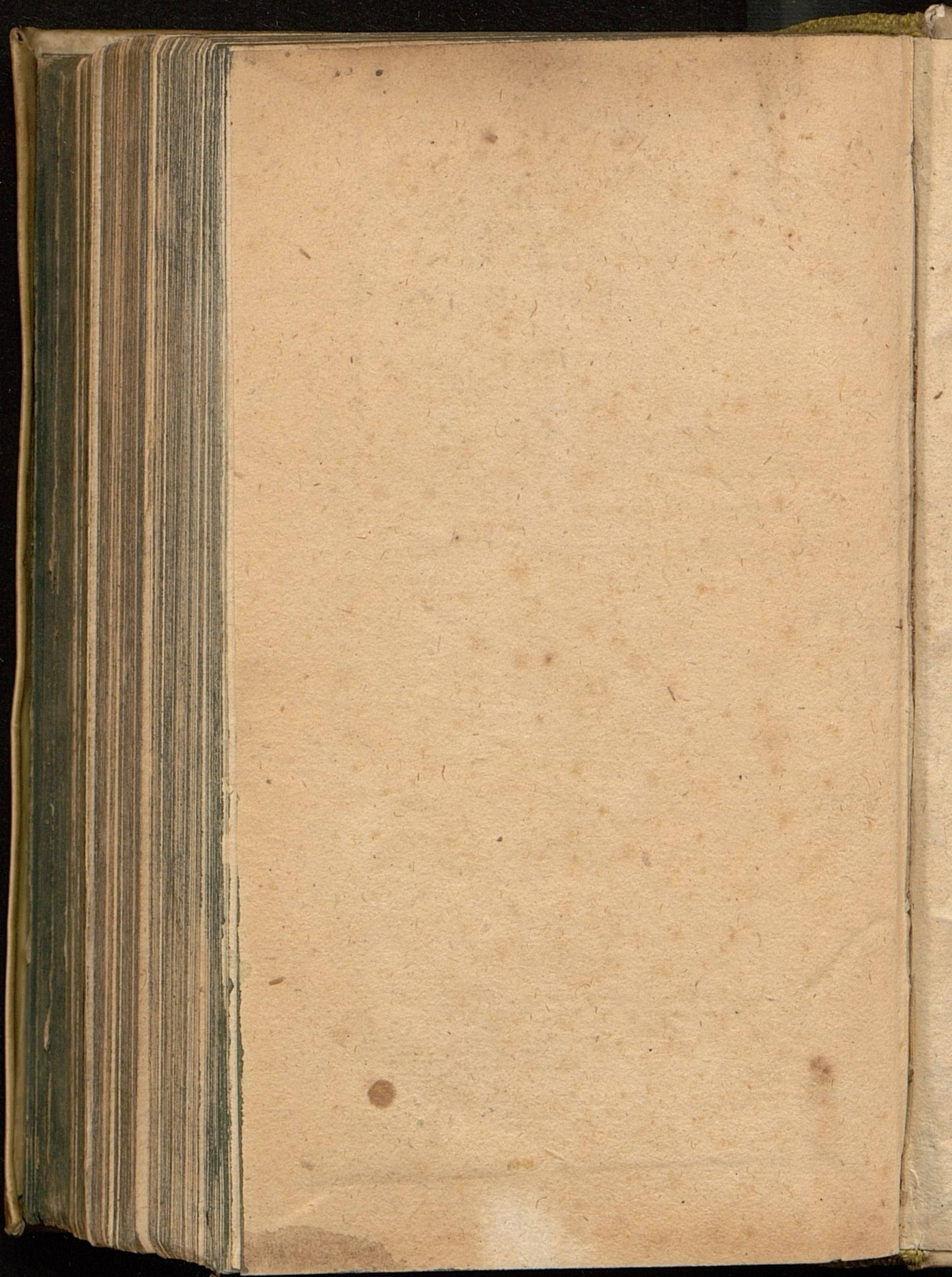

Aug IV A 305

ULB Halle 3
002 699 877

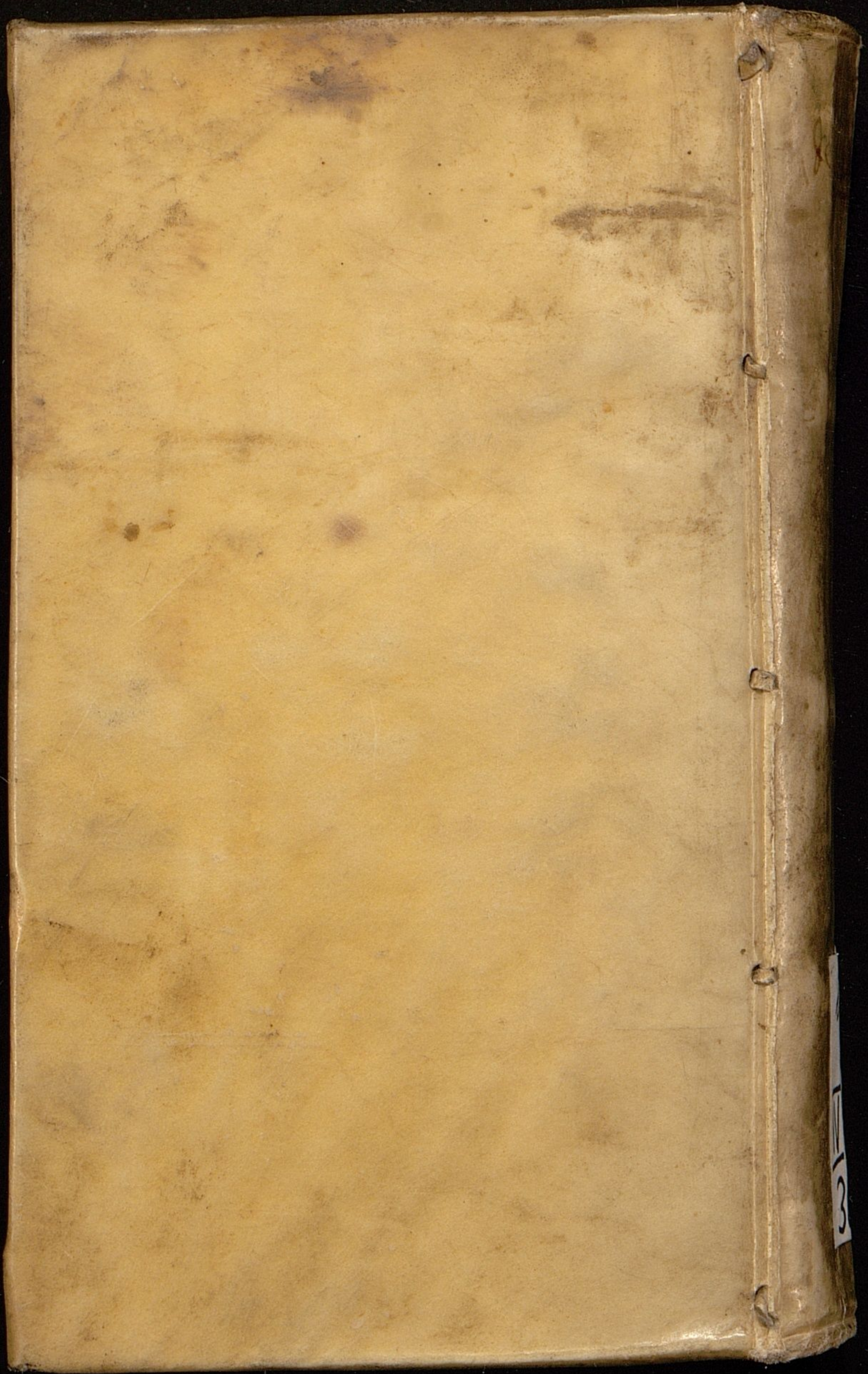
s. b.

VON

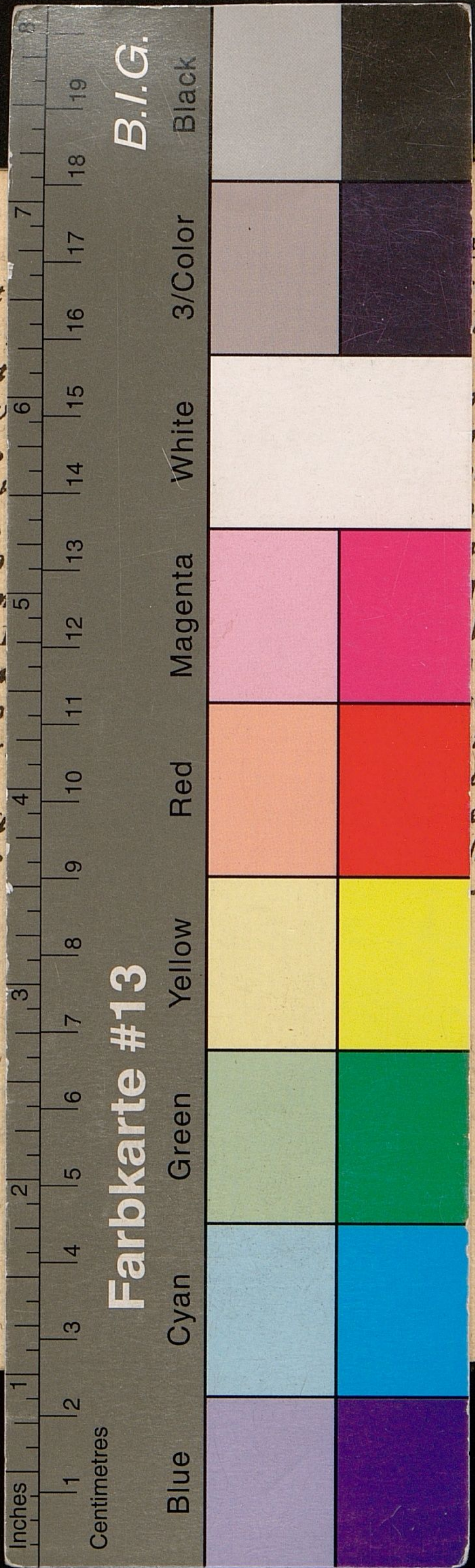

1-1-

AUGUSTISSIMUS THALAMUS,
POTENTISSIMI POLO-
 NORUM SVEGORUMQVE
 REGIS,
VLADISLAI IV.
 ET
 EXCELSISSIMÆ AVSTRIÆ ARCHIDVCIS,
CÆCILIAE RENATAE,
 PROPOSITVS

Valentino Thilme

REGIOMONTI

Literis Paschalis Mensenij, 1643.

